

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศ มีเนื้อที่ประมาณ 1,568.7 ตารางกิโลเมตรซึ่งในปี พ.ศ. 2510 กรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ความเป็นเมือง (Urbanized Area) ประมาณ 143.42 ตารางกิโลเมตร ต่อมา ปี พ.ศ. 2529 และ พ.ศ. 2538 และ พ.ศ. 2543 ได้พบว่าพื้นที่ความเป็นเมืองได้ขยายตัวออกไปรวดเร็วมาก เป็นจำนวน 347.39 , 585.54 และ 672.339 ตารางกิโลเมตรตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าการขยายตัวของเมืองเป็นไปด้วยอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และจากการที่ทิศทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมามุ่งเน้นการพัฒนากระบวนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ความเจริญทางวัตถุ สังคมบริโภคนิยมตามกระแสโลกาภิวัตน์ ประกอบกับระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมแผนใหม่ ผลักดันให้คนในสังคมแข่งขันผลประโยชน์ซึ่งกันและกันมีผลทำให้ความเกื้อกูลความมีน้ำใจ ที่เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยค่อยๆ ลดลงไป สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้เพิ่มความเครียดให้คนในสังคมทั้งสิ้น ซึ่งในทางวิชาการ ความเครียดหมายถึงปฏิกิริยาของร่างกายและจิตใจ ที่มีต่อสิ่งที่มากระตุ้น ซึ่งคำว่าปฏิกิริยาก็ไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าส่วนใดส่วนหนึ่ง อาจจะเป็นการตอบสนองของร่างกายบางส่วน เช่น ปวดหัว หัวใจเต้นแรง เหงื่อออก หรือเป็นความรู้สึกกระวนกระวาย และสิ่งที่มากระตุ้น หรือสิ่งเร้าที่จะทำให้เกิดความเครียดก็แตกต่างกันไปในแต่ละคน ว่ากันว่ามนุษย์รู้จักความเครียด ครั้งแรก ก็เมื่อตื่นนอนเดินออกจากถ้ำที่พักในตอนเช้าแล้วมาเจอเสือเขียวคาบยื่นแสบะยิ้มรออยู่ปากถ้ำ (สมมุติว่าก่อนหน้านั้นไม่เคยเจออะไรที่น่ากลัวเท่านี้มาก่อน) ปฏิกิริยาของบรรพบุรุษของเรา ท่านนั้นก็อาจจะออกมาได้สองแบบ คือ วิ่งเข้าต่อสู้กับเจ้าเสือเขียวคาบนั้นด้วยมือเปล่าหรือกระบอง (ถ้ามี) หรือวิ่งหนีเข้าถ้ำไปแอบจนกว่าเสือจะผ่านไป ความออกสั่นขวัญแขวนที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความกลัว จนไม่กล้าออกไปล่าสัตว์อีกต่อไป ก็กลายมาเป็นต้นแบบของโรคประสาทชนิดหนึ่ง ของลูกหลานมนุษย์ในเวลาต่อมา (สมชาย จักรพันธุ์, 2545)

สุวิทย์ เลิศขจรสิน (2543) กล่าวว่า สังคมชาวเมืองเป็นสังคมที่หรรษา หัวือหา แข่งแย่งแข่งขัน ต่อสู้ มากเล่ห์ มายา ชีวิตขึ้นอยู่กับเวลา วัตถุ ธุรกิจ สังคมเมืองเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือพัฒนาวัฒนธรรม ซึ่งการดำเนินวิถีชีวิตของคนในสังคมเมืองโดยทั่วไปจะประสบปัญหาซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. มีการแข่งขันกันมาก อยู่แบบตัวใครตัวมัน ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดตลอดเวลา อยู่

นึ่งไม่ได้ ซึ่งไหวชิงพริบ มีปัญหาให้เครียดอยู่ไม่ขาด ความกดดันทางจิตประสาทจึงมีมากเป็นโรคประสาทกันมากกว่าสังคมชนบท

2. ติดต่อกันตามสถานภาพ หรือรู้จักกันตามสถานภาพ มากกว่าเป็นกันเอง เป็นการส่วนตัว เช่นในฐานะนายจ้างกับลูกจ้าง ผู้ซื้อ-ผู้ขาย ตำรวจ-ประชาชน คนให้บริการ-เจ้าของบ้าน คนขับรถ-ผู้โดยสาร ติดต่อกันโดยหน้าที่การงาน เรื่องของใครของมันอยู่แบบตัวใครตัวมัน ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคนอื่น ต่างคนต่างอยู่ อยู่อย่างโดดเดี่ยวท่ามกลางหมู่ประชากรอันหนาแน่น บ้านอยู่ใกล้ชิดกันยังไม่ปฏิสัมพันธ์กัน แม้แต่ญาติพี่น้องกันยังไม่ค่อยจะได้ไปมาหาสู่กัน ต่างกับชาวชนบทอยู่ในสังคมวงแคบ รู้จักคุ้นเคยกันดี มีความสัมพันธ์กันแบบเป็นการส่วนตัว มีชีวิตความเป็นอยู่แบบง่าย ๆ

3. อยู่ได้ด้วยเงินตรา (Medium of Exchange) แบ่งแยกหน้าที่กันทำคนละส่วน คนในเมืองรับราชการ ทำงานรัฐวิสาหกิจ บริษัทห้างร้าน รับจ้าง ส่วนตัว อาชีพอิสระ บริการ องค์กรต่างๆ ฯลฯ สังคมเมืองเกี่ยวข้องกับลักษณะพึ่งพาทางเศรษฐกิจ เช่น ด้านการขนส่ง การรักษาโรค การสร้างที่อยู่อาศัยอาหาร ฯลฯ ถ้าหากส่วนใดส่วนหนึ่งมีเหตุต้องหยุดชะงัก คนในเมืองจะได้รับความยุ่งยากเดือดร้อน

4. มีสิ่งเข้ายวน ล่อใจมาก มีภัตตาคาร ร้านอาหาร นานาสาธาณสถาน สถานเริงรมย์ บาร์ คอฟฟี่ชอป ไนต์คลับ อาบอบนวด ห้างบริการ โรงมหรสพ สิ่งอำนวยความสะดวก ยานพาหนะ ซักรีด สื่อสาร ฯลฯ ฉะนั้นค่าใช้จ่ายสูง ออกจากบ้านต้องมีเงิน จึงขาดการออม ถ้ารายได้ไม่สูงจริงๆ เก็บเงินได้ยาก คนรายได้น้อยมักจะขาดเงินบอ่ยทำให้เครียดเกิดอาชญากรรม ทัศนวิบาตกรรม หลงระเริงเสียคนได้ง่าย

5. มีคนเป็นจำนวนมาก และเมืองเป็นที่รวมของทุกชนชั้นวรรณะ คนต่างเชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ วัฒนธรรม ต่างความเชื่อ ค่านิยมมาจากร้อยแคว้นแคว้นแดนดิน เดี่ยวโยกไปย้ายมาเปลี่ยนหน้ากันเป็นปกติ คนในเมืองบางกลุ่มไม่ยอมรับความคิดของชนอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งความคิดของคนย่อมผันแปรไปตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม

6. ขึ้นอยู่กับเวลา ต้องควบคุมเวลา กังวลอยู่กับเรื่องเวลา ไม่ว่าจะเวลาตื่น ทำงาน หยุดพักผ่อนผ่อนคลาย นอน จะต้องเป็นไปตามกำหนดเวลา ชีวิตอยู่ในเงื่อนไขเวลา เวลาเป็นตัวบงการชีวิต คนในสังคมเมืองเป็นทาสของเวลาโดยแท้

7. ต้องปะทะสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าอยู่เสมอ ต้องเผชิญกับเพื่อนร่วมงาน ผู้มาติดต่อผู้บริหาร ตลอดจนเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเสมอ ต้องมีปฏิภาณได้ตอบ ความรอบรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญสรุปว่าคนในสังคมเมืองเอาแต่พวกพ้องของตน ติดต่อกับเฉพาะบุคคลที่ตนสนใจและต้องเกี่ยวข้องกับด้วย ไม่สนใจบุคคลที่ไม่มีประโยชน์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของเขา จึงมีลักษณะแยกกัน รวมกันเฉพาะพวก วิธีชีวิตของคนในเมืองมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ สิ่งเข้ายวนให้ต้องคิด

กฎหมายมีมาก ความไม่เป็นระเบียบมีมาก สิ่งไม่สบอารมณ์ พบมากที่ไวใจกันได้มีน้อยเต็มที่ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับกฎหมาย หากความยุติธรรมและความจริงใจได้ยาก มากด้วยเล่ห์กล่อน

โดยการหาทางออกของคนในสังคมเมืองอีกอย่างหนึ่งก็คือ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อเป็นการผ่อนคลายปัญหาความตึงเครียดที่เกิดขึ้นจากงานและจากวิถีการใช้ชีวิตประจำวัน โดยการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จัดเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตของคนเรามาแต่โบราณ การประดิษฐ์คิดค้น การสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ประเพณีและวัฒนธรรมหลายอย่างที่เกิดขึ้นเนื่องจากคนเรามีเวลาว่าง การที่คนเรามีเวลาว่างนั้นถ้านำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ก็ย่อมเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้านำไปใช้ในทางที่ไม่สมควรก็จะเกิดผลเสียต่อทั้งตนเองและส่วนรวมเป็นอย่างมาก Endicott (1973) กล่าวว่า “การใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองเป็นหนทางนำไปสู่การกระทำที่ผิดและไม่ผิดระเบียบ และนั่นแสดงว่ามีการใช้เวลาว่างที่ไม่เหมาะสมมาตั้งแต่ระยะแรกของชีวิตแล้ว”

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ย่อมมีจุดมุ่งหมายที่ก่อให้เกิดผลดีต่อชีวิต เพื่อสมกับเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประพจน์ ลักษณะพิสุทธ์, สมบัติ กาญจนกิจ และคณะ (2523) ทำการสำรวจจุดมุ่งหมายในการใช้เวลาว่างของประชากรในกรุงเทพมหานคร โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย
2. เพื่อสุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกาย
3. เพื่อให้จิตใจสดชื่นแจ่มใส
4. เพื่อแสวงหาความสุขร่วมกับครอบครัว
5. เพื่อหาความสนุกเพลิดเพลิน
6. เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
7. เพื่อมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดี
8. เพื่อหารายได้พิเศษนอกเหนือจากรายได้ประจำ

นันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่คนเรานิยมกันมาก เป็นกิจกรรมที่ทำให้ร่างกายผ่อนคลาย จิตใจสบาย ผ่อนคลายความเคร่งเครียดอันเกิดจากการประกอบภารกิจประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจจึงมีความสำคัญต่อคนเรามากยิ่งขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะในสภาพวิถีชีวิตของประชากรที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองใหญ่เช่นกรุงเทพมหานครซึ่งเต็มไปด้วยการแก่งแย่ง การดำรงชีวิตควบคู่กันไปกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ซึ่งก่อให้เกิดความเครียดขึ้นได้ในอัตราที่สูงกว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ในชนบทอันเป็นแหล่งที่ไม่ค่อยมี

ปัญหาที่สลับซับซ้อน ซึ่งจะเห็นได้จากข่าวในปัจจุบันที่มีประชากรตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ที่ประสบปัญหาจากความเครียดซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งสุขภาพร่างกายและจิตใจของประชาชนเป็นอย่างมาก นันทนาการก็ยิ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นพันเท่าทวีคูณ ทั้งนี้เพราะนันทนาการเป็นศาสตร์ที่มีกิจกรรมอันจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ เช่น ช่วยให้มีการผ่อนคลายความเครียด ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีองค์ประกอบแห่งกายและจิตสัมพันธ์กันอย่างดี กล่าวคือ มีสภาวะแห่งกาย คือ เจริญเติบโตตามวัย มีอาการครบสามสิบสอง สมศักดิ์ส่วน มีสภาวะแห่งจิตดี คือ ใจดี ใจเย็น ใจกว้าง มีสุขภาพกายดี คือ กายสะอาดสดใส ด้านทานโรคและปฏิบัติหน้าที่ได้ดี มีสุขภาพจิตดี คือ เป็นผู้รู้จักตนเองและผู้อื่นดี สามารถเผชิญความจริงได้ และมีสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตดี คือ ร่างกายแข็งแรง ว่องไว อุดทน จิตเข้มแข็ง ควบคุมจิตได้ และแก้ไขปัญหาได้ดี

ประชากรของชาติใดมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี ย่อมเป็นที่พึงประสงค์ของประเทศชาตินั้น เพราะเป็นประชากรที่มีคุณภาพ การนำพาประเทศไปสู่สถานภาพที่มั่นคง ไม่ว่าทางเศรษฐกิจ ทางการศึกษา ทางการเมืองการปกครอง และทางการทหาร จะต้องอาศัยองค์ประกอบหรือปัจจัยทรัพยากรการบริหารที่สำคัญที่สุด คือ คน หรือประชากร ดังนั้นประชากรที่มีคุณภาพเท่านั้นจึงจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาชาติ

Gross (1961) ชี้ให้เห็นว่า “นันทนาการและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถช่วยลดความเหนื่อยล้า หรือความเหนื่อยจากการงาน ทำให้เกิดการปรับสภาพ (Adaptation) ให้ดีขึ้นสามารถทำงานใหม่ได้ต่อไป”

Waltz Disney ซึ่งทำงานเกี่ยวกับสถานที่พักผ่อนหย่อนใจระดับโลก ได้ทำงานจนล้มเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจและเกิดปัญหาสุขภาพจนมีปัญหาด้านประสาท ซึ่งจิตแพทย์ได้แนะนำให้เขาวางมือจากงานและพักผ่อนเต็มที่ หางานอดิเรกทำ ปลดภาระให้เป็นเรื่องของคนอื่นบ้าง และหลังจากนั้นสุขภาพของเขาก็ดีขึ้นเรื่อยๆ และได้เข้าเป็นสมาชิกของสโมสรกีฬาเพื่อจะได้ประกอบกิจกรรมนันทนาการต่างๆเป็นประจำ ซึ่งบุตรสาวเขากล่าวว่า “การบริหารร่างกายให้สดชื่นยังผลให้สุขภาพจิตแจ่มใสไปด้วย นี่คือนิสัยแก้ปัญหาย่างๆที่นักธุรกิจส่วนมากมักมองข้ามไป” (คีสนีย์ มิลเลอร์, 2519)

ซึ่งการผ่อนคลายสภาวะข้างต้นจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่ให้บริการด้านนันทนาการเป็นผู้ดำเนินการจัด โครงการและกิจกรรมเพื่อลดปัญหาของสังคม ดังนั้นทางกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นมหานครที่มีการจัดการบริหารแบบเขตการปกครองพิเศษ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการความเครียดซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประชาชนออกไป ด้วยการจัดให้มีสวนสาธารณะของเมือง

(City Park) ซึ่งจัดเป็นสวัสดิการทางสังคมอย่างหนึ่งให้กับประชาชน ซึ่งแม้แต่ทางสำนักพระราชวัง ก็ได้สนับสนุนด้วยอนุญาตจัดตั้งสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติต่างๆขึ้น ได้แก่ สวนหลวง ร.9 สวนสมเด็จพระศรี สวณเบญจสิริ และยังมีสวนอื่นๆที่ทางกรุงเทพมหานครสร้างขึ้นเพื่อประชาชนอีก อีกทั้งสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และได้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆในสวนสาธารณะที่มีอยู่หลายแห่งทั่วกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

การใช้บริการในสวนสาธารณะก็เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจประเภทหนึ่งที่เป็นที่นิยมของประชาชนโดยส่วนใหญ่ ซึ่งทางรัฐบาลต่างๆจัดให้เป็นสวัสดิการทางสังคมของประชาชนในแต่ละประเทศ ซึ่งการจัดสภาพและการบริการทางด้านนันทนาการในสวนสาธารณะให้ตรงกับความต้องการและความพึงพอใจของผู้ที่มาใช้สวนสาธารณะในพื้นที่ต่างกันก็ย่อมแตกต่างกันไป และเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรสนอง เนื่องจากสังคมที่คึกคักนั้นจะเกิดขึ้นได้จากการที่มีประชากรที่มีคุณภาพ ซึ่งจะต้องมีสุขภาพกายและจิตที่ดีในการประกอบอาชีพการงาน จากการสำรวจพบว่าการศึกษาค้นคว้าความต้องการทางด้านนันทนาการของประชาชนในสวนสาธารณะภายในกรุงเทพมหานคร นั้นได้มีการศึกษาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2523-2528 ซึ่งปัจจุบันการจัดการศึกษาสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครมีความทันสมัยและเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวกรุงเทพมหานครมากขึ้น ดังนั้น ข้าพเจ้าในฐานะผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะทำการสำรวจความต้องการทางด้านนันทนาการของประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครขึ้น เนื่องจากจะเป็นการศึกษาที่ให้ประโยชน์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดนันทนาการที่เหมาะสมกับกับความต้องการของผู้ใช้สวนสาธารณะและประชาชนทั่วไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และปัญหาจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความต้องการทางด้านนันทนาการในสวนสาธารณะของผู้ใช้สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร
3. เสนอรูปแบบการจัดนันทนาการในสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้สวนสาธารณะ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ผู้ใช้สวนสาธารณะในกรุงเทพมหานครทั้ง 10 แห่ง ได้แก่ สวนหลวงร.๕ สวนสันติชัยปราการ สวนลุมพินี สวนวชิรเบญจทัศ สวนสราญรมย์ สวนรมณีนาถ สวนสันติภาพ อุทยานเบญจสิริ สวนพระนคร สวนธนบุรีรมย์

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามนั้นมาจากการสุ่มตัวอย่าง ให้ความร่วมมือและความเต็มใจในการตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความของการวิจัย

1. สวนสาธารณะ หมายถึง สวนที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร จัดโดยรัฐเพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชนทุกเพศทุกวัย โดยไม่มีการเก็บค่าบริการใด ๆ และมีการตกแต่งพื้นที่ไว้อย่างสวยงาม ประกอบด้วย ต้นไม้ทั้งไม้ดอก ไม้ประดับ สระน้ำ สนามหญ้า นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนองความต้องการของประชาชน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมในสวนสาธารณะ เช่น กิจกรรมออกกำลังกาย และอื่นๆ
2. ผู้ใช้สวนสาธารณะ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะทั้งเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกาย
3. นันทนาการ หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมใดๆที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยบุคคลมากระทำในยามว่างในสวนสาธารณะ เพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียด ก่อให้เกิดความพอใจและรู้สึกสดชื่น โดยกิจกรรมนั้นๆไม่ขัดต่อวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของสังคมนั้น
4. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมจากประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น
5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญทางด้านนันทนาการ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพนันทนาการ หรือมีผลงานวิชาการทางด้านนันทนาการ และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคม ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนวิชาทางด้านนันทนาการ ผู้มีคุณวุฒิทางการศึกษาด้านนันทนาการ สาขานันทนาการหรือสาขาอื่นที่มีความสัมพันธ์กับ

นันทนาการ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ทางนันทนาการ และเป็นที่ยอมรับของวงการนันทนาการ รวมถึงผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการบริหารสวนสาธารณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพสภาพโดยรวมของกิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ บุคลากร ความปลอดภัย และการดูแลรักษาทางด้านนันทนาการของสวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทราบถึงความต้องการทางด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้านที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการในสวนสาธารณะของผู้ใช้สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทราบถึงความต้องการที่จะเสนอและจัดหานันทนาการด้านต่างๆในสวนสาธารณะให้แก่ผู้ใช้สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดเสนอกิจกรรมนันทนาการในสวนสาธารณะและผู้เชี่ยวชาญทางด้านนันทนาการ
4. พัฒนาเป็นแนวทางในการเสนอรูปแบบการจัด พัฒนา และปรับปรุง ดูแล นันทนาการในสวนสาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้ใช้สวนสาธารณะ
5. เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องการจัดนันทนาการในชุมชนสาธารณะที่อื่นๆในอนาคต